

Aar 1869 den 9 Juli optog Direktøren Forhør i Anledning af et
i gaar af Fg No 96 Albertus Jensen forøvet Selvmord.

Direktøren lod tilføie til Protokol, at bemeldt Fg, der ifølge
Mols nørre Under Extraretsdom af 22/6 68 var inddømt til 3 Aars
Forbharb for beg Brandstiftelse, og der tidligere for 18 Aar siden
havde udholdt 5 Aars Forbharb for beg Tyveri, var afleveret hertil
d 17/7 68. Han var Kjøbmand, 42 Aar gl, havde 5 Børn og var hjemmeh.
i Vistofte Sogn, Randers Amt. Ved Indsættelsen var af Anstal-
tens Læge bmk, at han i de sidste 8 Aar led af Hæmorider med
stærk Blodafgang, som for Tiden var standset, samt af Kardial-
gi. Fra den 8/2 d.A havde Fg næsten uafbrudt været under Læge
behandling, og er af Lægen d 26 s.M. bemk at Sindsstemningen,
der havde været noget deprimeret, var bedre, ligesom og
det legemelige Velvære og Appetiten var i Tiltagende.

Efterat han paa en særlig Forpleining (Sigtebrød, Smør og Mælk)
havde arbeidet i nogen tid, blev han atter mere aandelig og
legemelig sløv, hvorfor han d 3. d, M blev indlagt paa Sygeafdel.
for at hvile sig og styrkes. Han klagede over Hovedpine, Søvn-
løshed, Smerter i venstre Tinding, Kongestioner til Hovedet,
hvorhos hans Ansigtsmuskler vare meget sittrende, og
viste han Tegn paa en betydelig deprimeret Sindstilstand.

Paa Egen Begjæring var Direktøren Onsdags Aften Kl 10 gaaet
over til ham. Fg havde beklaget sig for ham over hele sin ulyk-
kelige Tilstand, idet hans Formueomstændigheder vare aldeles
ødelagte, hans Børn, hvoraf 2 ere svagelige og skæve, i en hjæl-
peløs Tilstand, og hans Rygte saa daarligt, at der neppe
kunde være Tale om nogensinde igjen at komme ind i en

Virkekreds, hvorhos han yttrede, at der ikke var noget andet tilbage for ham end selv at gjøre en Ende paa sit Liv, Efterat Deponenten nogenlunde havde bragt ham til Ro, forlod han ham og besøgte ham atter igaar Formiddags Kl omtrent 11. Fg begyndte da næsten ordlydende som Aftenen iforveien ligesom at opremse sine Beklagelser, som Deponenten maatte afbryde, i det han foreholdt ham hans Utaalmodighed. Fg tau nu stille, følte sig lidt efter lidt beroliget, og Deponenten gik bort fra ham efter til Slutningen at have talt med ham om aldeles ligegyldige Ting, navnlig om en Reisebeskrivelse, som var givet Fg til Underholdning. Lægen, som var bleven hentet, kom kort efter tilstede og efterat have undersøgt Fgs Tilstand, ordinerede han Igler i Tindingerne. For Lægen havde Fg yttret, at det forkom ham, at hans Ansigt var for stort, men for øvrigt var Tilstanden den samme som tidligere, kun at Blodkonstionerne vare stærkere.

Derefter fremstod Sygehuskarl Hans Augustinus Frederiksen, der forkl, at han igaar Kl omtrent 2 havde udlukket Fg i Gaarden, hvorefter han strax begav sig til Apoteket for at hente de af Lægen ordinerede Igler. Imedens Kompt var borte havde Fg omtrent en halv Time efter banket paa Døren, hvorefter Sygebetjent Bærentsen havde oplukket ham, da Fg havde anmodet om at komme op i sin Celle p G af at varmen i Gaarden var for stærk, ved hvilken Leilighed Bærentsen ikke havde bemærket noget Paafaldende ved hans Væsen og Udseende. Da Kompt kom tilbage omtrent kl 3 ½ begav han sig strax med Iglerne op til Fg, og da han

aabnede Døren, saa han Fg liggende blodig i Sengen med Pusaarene paa begge Sider af Halsen overskaarne. Kompt løb strax efter Bærentsen, hvorefter de begge gik op i Cellen. Fg var aldeles død, Hænder og Ansigt vare kolde, hvorimod Legemet endnu ikke uden varme. Han laa med Klæderne paa i Sengen og med Sengetæppet trukket op over Brystet. Kniven, som han havde benyttet, var falden ud af Haanden og laa paa Brystet.

Sygebetj Bærentsen fremstod og tiltraadte i Et og Alt den ovennævnte Forklaring. Han meldte strax, hvad der var passeret, til Direktøren, hvorefter Distriktlægen, der tillige er Anstaltens Læge, blev hentet, Begge Komptr bmk, at ingen af dem havde nogen sinde bmk, at der var sindsforvirring tilstede hos Fg, derimod har han altid været meget utaalmodig og klaget over sine Hæmorhoiatilfælde og Smerterne i Hovedet, ligesom og over sin ulykkelige Stilling, naar han engang kom ud af Anstalten.

Direktøren lod tilføie, at Kniven, som kom tilstede, var et næppe 1 Tomme langt Stykke af en noget større afbrukken Kniv, som de saakaldte Rundskiærere ved Propskiæreriet have til at reise Æggen paa de større Knive, hvormed de ituskjære Korken. Hvorledes Fg er kommen i Besiddelse af denne, har ikke været til at oplyse, sandsynligvis har Fg, der selv var ansat ved Propskiæreriet, funden den imellem det ham medens han arbeidede leverede Kork.

Envidere fremstod Betjent August Henrik Hansen, der forkl. at den omhandlede Fg har hensiddet under hans Tilsyn. Kompt har vel af og til bmk en nedtrykt Sindsstemning hos Fg, navnlig et Par Gange efter at Anstaltens Præst havde været hos ham. Fg havde da været meget bevæget og havde anført som Aarsagen hertil, at Præsten havde sagt ham, at Om-dømmet i Hjemmet om ham ikke var saa godt, som man skulde slutte af Fgns egne Yttringer, For øvrigt har Fg vel klaget sig over Hovedet og Svækkelse i Haserne, hvilket sidste gjorde, at han ikke kunde nyde godt af den dobbelte Gaardtur, der var tilstaaet ham, men Fg har aldrig for Kompt yttret Noget om, at han vilde berøve sig selv Livet. Opl og godk.

Derefter fremstod Assistent G___mand, der lod tilføie, at han i alt væsentlig maatte henholde sig til de om Fgs Tilstand af Direktøren Tilførte, hvorhos han bmk, at i afvigte Onsdag Eftermidd havde den Afdøde kaldet til ham sig for at udtale sig om sin meget nedtrykte Tilstand, og som Grund, hvorfor han havde anmodet Deponenten om at komme til sig, yttrede han, at han ikke vidste, hvor længe det kunde vare, inden hans Forstand rent gik bort fra ham, Hans Bekymring gik væsentlig ud paa, at han troede nu at være ilde set og foragtet i sit Hjem, af hans Familie og navnlig flere af hans Børn vare syge og lidende, og at hans egen Helbredstilstand var meget daarlig, Deponenten trøstede ham det bedste, han kunde, og lovede ham efter hans Ønske at anmode Direktøren og Præsten om at see

til ham Ligesom han havde yttret for Direktøren, saaledes ogsaa for Deponenten, at der var intet Andet tilbage for ham end at berøve sig selv Livet. Skjøndt der ikke var noget ligefrem forvirret i Afdødes Udtalelser ved den nævnte Leilighed, gjorde disse dog det Indtryk paa Deponenten, at der var Fare for, at han kunde blive afsindig, og Deponenten meddelte derfor, efterat have forladt Afdøde, Direktøren denne sin Formening, samt hvorpaa han begrundede den. Opl og godkjendt.

Forhøret udsat